

III, Pana oycy naszego, w Warszawie dnia XXIV marca roku Panskiego MDCXV danego, na cerkwie dwie w Kiiowie, mianowicie świętych trzech Swiatytelei y Wozdwidzenie Czesnoho Hresta ustąpić y na osobę Oycy Poczajskiego Sophonia (sic), Ihumena Monastera S. Bohoiawlenia cerkwie Kiiowskiey, wlac mógł, tak isz gdy się przed ktoremi kolwiek xięgami Koronnemi authenticznemi za tym przywileiem y pozwoleniem naszym prawa swego wyrzeczce, na ten czas pomieniony Sophonicz te cerkwie ze wszystkiemi gruntami, polami, rolami, sianożięciami, pasniami, ieziorami, stawami, sadzawkami y innemi wszelakiemi pożytkami, dochodami, przynależnosciami, z dawna należącemi, tak iako antecessorowie iego zdawna trzymali, używali y spokojnie dzierzeli, on tesz trzymac, użymac y spokojenie dzierzec będzie asz do żywota swego.“ (№ 185, л. 83).

2) Просьба С. Почаскаго о присылкѣ львовскими братчиками греческаго шрифта, заказаннаго молдавскимъ господаремъ, была ими выполнена. (*Книга корреспонд. во Львов. Ставроп. Институтъ*).

LV—LVI.

Письма польскаго короля Владислава IV относительно передачи православнымъ Люблинской церкви.

1642 года марта 9.

I. (Письмо къ люблинскому старостѣ)

Urodzony wiernie nam miły. Uważając, iako częste roznych trudności y dissensiy na przeszłych Seymach strony cerkwie Lubelskiey emergabant incendia, zlecilismy to byli na przeszłym Seymie wiernosci Twoiey, co y na ten czas czyniemy, abyś zabiegając dalszym napotytem buntom y trudnosciom seymowym, ktore by ztąd crescere mogły, tę cerkiew Lubelską X-zu Puzynie władcy Luckiemu, iako iego należącą professiey, pacate et moderate z ramienia swego oddał. Co wiernosc Twoia uczynisz za wyrazną wolą naszą, bez żadnego w tey mierze skrupulu. Gdyż wiemy dobre o profesiey pomienionego Władyki, ktorey in haerendo to negotium wiernosci Twoiey zalecamy. Zyczym przytym wiernosci Twoiey dobrego od Pana Boga zdrowia. Dan w Warszawie dnia IX miesiąca marca, an. 1642.

II. (Письмо къ луцкому епископу А. Пузинь).

Venerabilis fideliter nobis dilecte. Zlecilismy urodzonemu staroscie naszemu Lubelskiemu, aby zniosszy się z wiernością Twoią strony cer-

kwie Łubelskiej, onę w posiadanie wierności Twojej oddał z ramienia swego. Którą gdy wierność Twoją odbierzesz y totalnie jej będziesz miał administrationem, pamiętać będziesz na profesję swoją, na której my się fundując tę cerkiew wierności Twojej oddać umiłowiliśmy y takich przy niej chować będziesz kapłanów, którzyby, z wiernością twoją w jednę będąc społeczność, przez jaką, strzeż Boże, impietatem na gniew Boży nie zarabiali. Inaczej wierność Twoją nie uczynisz dla łaski naszej. Ktoremu na ten czas dobrego od Pana Boga życzymy zdrowia.

(Изъ рукописнаго сборника, находящагося въ библиотекѣ графа Дзядучинскаго во Львовѣ.—Miscellanea, № 134 стр. 900—901).

LVII.

Поученіе новопосвященному іерею львовскаго епископа Арсенія Желиборскаго, съ приложеніемъ сочиненія „о сакраментѣхъ или тайнахъ о церковныхъ.“

1642 г. апрѣля 20.

(Загл. лис.) Поученіе Новосвѣтеному Іерееви, ѿгда ѿпкопз ѿпщѣаетъ къ прѣтолу ѿгда ѿ себѣ: подаетъ му свѣтокъ сей. И бѣ тайнахъ, въ посполитости црковныхъ. За Благвеніемъ и поданіемъ Бѣголюбиваго, ѿпика Львова: Гали: и Каменца Подольскаго. Въ Львовѣ. Въ Дрѣкарни Братской. Рѣкъ, хѣмв мѣца Априлла, бѣ днѣ.

(Об. заг. лис.) На преславный Гербъ, ихъ мѣтей панѣ Желиборскихъ.

Здѣсь въ подлинникѣ помѣщенъ гербъ Желиборскихъ—*Wilsze kopy*. Описаніе его см. въ нашей статьѣ, помѣщенной въ *Трудахъ Киев. Дух. Академіи* за 1872 г., октябрь, стр 356. Гербъ въ приводимомъ нами изданіи украшенъ на верху атрибутами епископской власти (митра, крестъ, посохъ).

Арсеній враговъ Крѣтому повѣждаетъ,
Жезломъ ѿ цркви волковъ ѿпщѣаетъ.